

SĂMĂNĂTORUL

Redactor responsabil:
Dr. ENEA POPA
Redacția: Str. Petru Maior No. 7.
Administrația: Str. Gh. Coșbuc, 34

Foaie culturală-politică. Apare
săptămânal sub conducerea
unui comitet

ABONAMENTUL:
Pe an 100 Lei
Pe 1/2 an 50 Lei
Pe 1/4 an 25 Lei

Salutul nostru.

Desfășurăm modestul steag al „Sămănătorul”-ui chiar în ziua aceasta de mare sărbătoare culturală și națională pentru acest frumos colț al țării românești, pentru că vrem să punem la temelie încercării noastre tocmai ideile mari de cultură și naționalism, cari au dat viață și mărire și „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român”, carea vine azi să onoreze acest mic orașel de legătură între mănoasa Câmpie ardelenescă și frumoasele regiuni muntoase ale Carpaților de răsărit până la granița vechei Moldova.

Și nu uităm a reinvia și noi cu Românimia aleasă, întrunită azi la Reghin, amintirea figurilor mari, cari și-au legat numele lor nedespărțit de acest oraș: *Petru Maior*, învățatul protopop de acum un veac și mai bine; carele a trăit și lucrat aci 25 ani, punând temelie Românilor în Reghin și *Baron Vasile Ladislau Popp*, fost president al „Astrei” și viceguvernorul Ardealului, ale cărui oseminte i-și așteaptă mărita înviere în cripta delângă biserica unită română din orașul nostru.

„Muncă și virtute” ne strigă spiritele lor, cari plutesc asupra noastră în zilele aceste, când „Acociațiunea p. lit. rom. și cult. pop. român” a venit să pună prinosul său curat pe altarul de recunoștință și admirație față de memoria lor!

Noi cei de azi ne dăm prea bine seama, că rămași în trecut prea izolați aci la marginea Secuimei și atinși prea rar de suflul de viață, ce se resimțea mai departe spre grosul Românilor ardelen am fost osândiți a duce o viață prea ștearsă culturală națională.

Ne lipsia școala, care dă pătrunderea lucrurilor și unitatea.

Și aceste stări dureroase trebuie să înceteze!

Căci trebuie să înțelegem și noi și alții, că acest ținut dela rolul de simplă conservare a ființei sale etnice trebuie să treacă la pătrunderea în enclavile vecine străine, ori înstrălnate mai mult ori mai puțin de neamul nostru.

Lupta se poate da însă nu în rânduri risipite, ci bine încheiate și conștient organizate pe bază de cultură.

Plecând cu astfel de gânduri în drumul

nostru de sămănători de idei de organizare — ne plecăm azi steagul cu evlavie în fața „Astrei”, carea să lumineze cărările vieții noastre naționale și în viitor, și

Vă zicem tuturor, dragi oaspeți ai orașului și ținutului nostru un călduros și din inimă:

Bine ați venit!

Redacția.

Baronul Vasile Ladislau Popp.

Datori suntem să ne aducem cu venerație aminte de faptele marilor noștri bărbați din trecut. Cu pioasă recunoștință se cuvine să le aniversăm amintirea și să depunem prinosul nostru de mulțumire pentru sacrificiul lor de bine. Numai munca desinteresată și jertfa de sine a părinților noștri au putut îndupleca soarta și să deștepte în sufletul poporului nostru înghețat pe vremuri, — scânteia renașterii.

Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român îndeplinește un act de înaltă însemnătate, comemorând pe marele om al Transilvaniei Baronul Vasile Ladislau Popp. Departe de centrele zgomotoase ale țării — să întrunesc în modestul nostru oraș de provincie — toate somitățile vieții noastre culturale și politice. Să împlinesc doar 50 de ani dela moartea aceluia mare fiu al neamului a cărui dragoste de neam la determinat, să-și testeze averea instituțiilor românești de cultură.

Baronul Vasile Ladislau Popp s'a născut la 6 Ianuarie 1819, făcându-și studiile juridice în Cluj și cele teologice în Viena. În etate de 23 de ani a fost numit profesor la catedra de Matematică dela liceul din Blaj, unde s'a distins între altele prin faptul că a introdus propunerea Geometriei practice. Scurt timp după aceasta tânărul Ladislau Popp cedează înclinațiunii sale și se dedică justiției, ocupând rând pe rând aproape toate gradele erarhice de jurisdicțiune, dând dovadă în cursul carierei sale de o strălucită concepție juridică și de cea mai înaltă și curată cinste.

Munca lui neobosită și fără preget îi asigură încrederea tuturor și îl predestinează pentru ocuparea celei mai înalte dignități ce a avut-o vre-odată un român în era veche, fiind numit la anul 1861 vice-governor al guvernului reg. trans. în Cluj. Meritele sale necontestate îl ridică la rangul de conzilier intim al Curții imperiale din Viena și la anul 1872 i-se conferă distincția titlului de baron.

Baronul Ladislau Popp a fost un luptător devotat al cauzei românești și a obținut importante succese în viața sa publică, pentru respectarea drepturilor naționale ale poporului nostru.

Cea mai rodnică activitate însă a dezvoltat-o pe teren cultural în calitate de președinte al Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român, — fiind așezat în fruntea acestei înalte instituțiuni culturale de cătră adunarea generală ținută în Cluj la anul 1868.

Alegerea baronului Ladislau Popp de președinte al Astrei înseamnă un avânt formidabil în viața acestui așezământ și sub conducerea sa plină de entuziasm s'a ajuns la o sporire însemnată a organizațiilor de propagandă, înființându-se de atunci încoace agenturi în aproape toate comunele Ardealului. În interesul dezvoltării și propagandei culturale s'a înființat chiar la începutul activității sale organul de publicațiuni al Asociațiunii sub titlul „Transilvania”.

Animat de cele mai înalte sentimente românești Baronul Ladislau Popp rămâne o figură luminoasă în șirul iluștrilor președinți cari au condus Asociațiunea. Mort la 17 Februarie 1875 el lasă proprietățile sale, între altele o moșie de peste 60 jughere în apropierea Reghinului, pe seama Asociațiunii asigurând astfel acest înalt așezământ de grijile materiale.

Osemintele iluștrului dispărut zac în mausoleul de lângă Biserica gr. cat. din Reghin.

Comemorarea morții Baronului Vasile Ladislau Popp, prin ținerea adunării generale a Astrei în Reghin nu înseamnă numai o deosebită cinste ce se face orașului nostru ci reinviind pildele marilor bărbați ai noștri trebuie să însemneze pentru toți un imbold de a ne ridica de-asupra tuturor pasiunilor mărunte, luptând cu desinteres pentru binele și propagarea neamului nostru desrobite.

Bibl. Univ. Cluj
Nr. 500 1027

Astra la Reghin.

La Reghin se adună astăzi congresul „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român.“

Români din toate unghiurile țării se adună în acest orașel sobru dela poalele munților Gurghiului.

Această veche și importantă Asociație culturală a Românilor ardeleni s'a plămădit, datorită înțelegerii adânci a unor ilustre personalități ale neamului nostru, după luptele vijelioase ale anului 1848 când poporul Român încă începuse să se reculegă din punct de vedere cultural și politic, datorită spiritului de libertate care cucerea cu putere crescândă popoarele Europei.

Aceste două zile, în cari Asociațiunea noastră dela Sibiu își ține congresul general în orașelul nostru, trebuie să fie pentru noi zile de măreață însuflețire și obștească bucurie, și sperăm, că nici o atitudine sau ieșire nesocotită nu va tulbura atmosfera senină ce trebuie să planeze de asupra acestor serbări ale culturii românești.

În trecut, ca și azi, cultura românească a fost, și este, destul de slab reprezentată în acest ținut. A fost un ținut izolat, lăsat în cea mai cumplită moleșire.

Cu atât mai mult trebuie să ne bucurăm, deci, de cinstea ce ne-o face „Astra“, ținându-și congresul general în Reghin.

La câțiva ani după înființarea Astrei, viguroasa generație care-i dăduse ființă a simțit nevoia imperioasă, că ea trebuie să se coboare în mijlocul poporului, în mijlocul imensei mase a neamului românesc, pentru a-i lumina drumul spre un mai ridicat nivel cultural, social, economic și politic.

Prin despărțămintele și agenturile sale, prin conferințe la sate și orașe, prin răspândirea broșurilor în mijlocul populației, prin cursurile pentru adulți prin întemeierea de cooperative etc. Astra și-a înscris pagini neperitoare în istoria neamului nostru.

Unitatea noastră politică pentru — a cărei înfăptuire Astra a lucrat cu multă energie — odată înfăptuită, acum se pune, mai clar și mai poruncitor ca oricând, celalalt rost al Astrei: unitatea culturală a tuturor Românilor.

Trebuie să intrăm de acum, odată, în faza activă, de creațiune, și Asociațiunea are marele rost de a munci din răspuțeri pentru a chema la viață masele adânci ale națiunii, trezind voința adormită a acestor mase și făcând eforturi temeinice pentru a desmorți puterile de viață, cari zac ascunse în sufletul acestui neam. Aceste puteri, prin cari se poate clădi un monument cultural, trebuie scoase din passivitate și puse în valoare.

Îndeplinirea idealului nostru național trebuie să fie un îndemn puternic la începerea unei vaste munci în toate domeniile de manifestare ale culturii românești. Intrunirile Astrei trebuie să fie cele mai potrivite prilejuri pentru desăvârșirea unității

noastre sufletești și pentru ridicarea prin cultură, peste învrăjbirile mărunte ale politicianismului, care aduce atâta rău țării noastre.

Ne aflăm în mijlocul unei mari crize moral-sociale, care parcă se accentuează din zi ce merge. Se pare, că adeseori, chiar și în sufletele cele mai oțelite, se scude încrederea în menirea acestui popor în răsăritul Europei.

Parcă un duh rău lucră înadins la învrăjbiria spiritelor în această țară.

Rolul Astrei este, ca prin manifestările ei de idealism curat să ne toarne curaj și mângâiere în suflet, să indice drumul de urmat pentru a dobândi cea ma puternică forță de rezistență în contra tuturor agresiunilor și tentațiunilor ce ne pândesc din toate părțile. Ea trebuie să contribuie la unirea tuturor Românilor în cugete și'n simțiri.

Serbările acestea ale Astrei, prin cari se manifestă sufletul nostru românesc trebuie să aprindă cele mai vii speranțe în sufletele tuturor, trebuie să înlăture îndoiala din inimile celor slabi și nedumeriți și să întărească în noi toți credința în unitatea vecinică a neamului românesc.

Alături de bisericile și școlile noastre confesionale — susținute cu atâtea jertfe în trecut Astra a fost o ocrotitoare caldă

a ființei noastre naționale, a fost un element de vitalitate al Românilor.

Serbările cari curg acum sub ochii noștri sunt o recapitulare a activității de până acum a Astrei și suntem fericiți, că chiar aici în Reghin se inaugurează un nou program de muncă și se întocmește un plan de muncă mai corespunzător necesităților culturale și sociale ale Românilor ardeleni.

Fie ca aceste serbări să fie un prilej de trezire luminoasă a conștiinței în masele largi ale neamului dela sat și oraș, și în deosebi între Români ținutului nostru.

Aceste serbări trebuie să vestească tuturor cu glas tare, că adevărata unitate sufletească a neamului nostru numai prin cultură se poate înfăptui și menține în vremuri grele; numai o înaltă dezvoltare culturală poate deștepta în sufletele noastre conștiința rolului și menirii noastre aici în răsăritul Europei, ca vecini ai Rusiei și grăniceri ai Europei.

Cu aceste gânduri salutăm cu nespusă bucurie „Astra“ în mijlocul nostru. Dea Dzeu, ca sămânța aruncată de ea în sufletele noastre să rodească roadele cele mai bogate, spre binele acestei țări.

Cu Dumnezeu înainte!

Dr. Enea Popa.

Din trecutul cultural al Reghinului

Urme despre o viață culturală mai intensivă românească nu aflăm decât din veacul al XIX-lea. Mai înainte numărul locuitorilor români era prea mic și erau în majoritate veniți din satele din apropiere ca servitori. Pe timpul acesta, puțina carte românească se va fi făcut de învățători mereu ambulanti în căutarea unui post mai bun. Se așezau aci sau în alt loc cu toiagul în mână, ca un pribeag. Acest toiag, când se apropia timpul mesei, era schimbat cu măciuca și aceea casă-l ospăta, la care o lăsase în ajunul zilei. Probabil, că acest obicei, de altcum general în comunele din Ardeal, va fi fost în uz și în orașelul nostru, deși nu aflăm date.

La 1784, când a venit Petru Maior ca protopop al Gurghiului, cu sediul în Reghin sat, putem presupune, că era aci școală românească, fiindcă „el“ umbla pe câmp și aduna copiii, cari, cunscându-l, îndată alergau toți acolo și el îi întreba cele ce au învățat și de nou îi mai învăța — așa făcea Maior vara, iar iarna-i aduna în vre-o casă, unde le propunea cunoștințe elementare.

Urme sigure aflăm la anul 1838, când se înființează o școală elementară cu 1 clasă. Nu se știe prin a cui stăruință și împrejurări și-a luat începutul. La 1852 aflăm 3 clase cu trei învățători; Ioan Tuslovanu, Petre Anca și Basiliu Dumbrava, toți absolvenți ai pedagogiei din Praga. În matricolele școlare din acest an n'am aflat nimic despre Tuslovanu, deși-l aflăm menționat într-o carte etnografică germană

dată în 1870. Obiectele ce se predau erau: religia, ist. biblică, evanghelierul, română, latină, germană, maghiară, geografie și aritmetică. Acestea se propuneau în clasa a treia în care erau 39 elevi, având ca diriginte pe Petre Anca. În cl. a 2-a nu se preda latina. Erau 32 elevi sub diriginția lui Basiliu Dumbrava. Clasa I. avea 48 băieți și 8 fetițe. Clasa IV s-a deschis la 1856, materiile de învățământ erau ca și în liceu. Începând cu 1857-58 școala figurează în ziare sub numele de „Școala capitală sau principală.“ Tot atunci se completează și numele învățătorilor cu Nicolae Hârșan. Cu începerea anului școlar 1862-63 propune Nicolae Manția în locul lui Petre Anca, despre care nu mai știm nimic.

În arhiva orașului am aflat un ordin circular dat în ședința guvernului reg. transilvănean ținută la Sibiu în 1865. în care se spune, că amăsurat ordonanței Locotenentei din 5 Ianuarie 1859, după anul 1861 nu se pot aplica de docenți numai preparanți cu pregătire temeinică. Pentru ca să satisfacă ordinului din 1859 își ia începutul, la trei ani mai târziu cursul pentru pregătirea docenților, cu 15 candidați. — În ziarul de clasificări al candidaților se află notat că cursul, la unii elevi dura 4 luni, la alții 7 și 10 luni. La acest curs se propunea, după cum este însemnat în ziarul anilor 1853-1884: religia, metodică generală și specială, creșterea, cetirea română, maghiară, germană cu gramatica, și stilistica.

Se pare, că acest curs a fost de scurtă durată, nefăcându-se amintire despre el, decât în 2—3 ani. În circulara mai sus amintită, se spune că „în învățământ se aplică tineri în număr tot mai mare, cari de abia știu ceti și scrie și apoi se căsătoresc, scăpând de serviciul militar.“

Ca să se curme introducerea în învățământ a elementelor nepregătite și mai ales sustragerea dela serviciul militar, se va fi cassat și cursul de învățatori. Elevii următori vor fi trecut la preparandiile din Blaj, Năsăud și Sibiu, unde mulți tineri „sau cvalificat pentru specialitatea de învățătură și sunt rezoluți a se sacrifica acesteia în permanență.“ (Circ. din 1865).

În anul 1864—65 ocupă postul de învățator Gheorghe Crișan, de când nu mai aflăm nimic despre Vasile Dumbrava și Nic. Manția. În decursul anului 1869—70 sunt înscriși 60 băieți și 10 fete. La 1870—71 figurează ca învățator Gavril Branea, care stă până la încheierea anului 1879. La 1877 intră în învățământ Gheorghe Maior, iar la 1879 Iosif Lita, care mai târziu ajunge protopop al Hususăului. În 1880—81 aflăm pe P. G. Ciobotariu și Gheorghe Maior.

În ziarul anilor 1885—1905 nu aflăm pe Crișan ca director, ci pe protopopul Rațiu. Propun doi învățatori: Gheorghe Maior și Mihail Pașcu. Rațiu la 1887 ajunge vicar la Făgăraș și mai târziu rector seminarial în Blaj și'n locul lui vine Uilăcan Petru.

Mihail Pașcu propune până în anul 1908 de când nu știm nimic nici despre el nici despre Uilăcan. Până la 1907 toate registrele școlare erau conduse numai în românește, întrând după aceea în vigoare cunoscuta lege alui Apponyi. În aseleș an reprezentanța bisericească hotărăște să susțină și pe mai departe școala confesională cu orice jertfe. Ne fiind însă elevi îndestulitori pentru doi învățatori, se sistează un post. După Uilăcan vine ca protopop și director al școlii Ariton M. Popa, aflând ca învățator pe Maior, care trece la penzie cu încheierea anului 1910—11. Cu începerea anului școlar 1911—12 este numit Alexandru Moldovan. La 1924 s'au deschis două posturi pe cari le ocupă Florea Pop și Maria Nicoară, cari propun la clasele I—III. într'un local puțin corespunzător recerintelor moderne pedagogice.

Școalele din Reghin au fost centrul la care au a'ergat tineri din mari depărtări. De aici au ieșit mulți preoți și dascăli mari, cari în vremurile de asuprire, au știut se țină trează mândria românească. N'am putut afla multe despre primii învățatori, absolvenți ai Pedagogiei din Praga. Doar atâta, că unii dintre ei au fost profesori, și la școalele normale din Blaj, și că după — cum a rămas vorba din bătrâni, — dascălul Tăslovanu, la ora de istorie, lăcrima de câte ori vorbea despre originea și trecutul glorios al neamului. Era pătruns de scrierile lui Maior. Tradiția spune, că Tăslovanu a fost cel mai înflăcărat pregătitor al revoluției din 1848. Despre trecutul acestui dascăl mare am aflat, dela un nepot al lui, preot în Bilbor următoarele: Ioan Tăslovanu s'a năcut în Bicz, Valea Jidanului, din familie de preot, la 1824. Terminând clasele în Blaj, a fost trimis ca bursier al Năsăudului, împreună cu Petri, la școala normală din Praga. Petri a ajuns profesor în Năsăud și e autorul multor manuale pedagogice, iar Tăslovanu a fost aplicat ca învățator mai întâi în Bogata de Mureș, de unde a venit la Reghin. Nu se știe cât a stat aici. Din Reghin a mers la școala din Săcele. Revoluția din 1848 l'a aflat în Săcele, când s'a înrolat ca ofițer în armata lui Iancu, legiunea lui Axente Sever.

Superiorii l'au numit, pentru cunostințele lui bogate în istorie „Tacit al Românilor“. După potolirea revoluției, a trecut la Râmnicul-Sărat, unde s'a stabilit definitiv ca profesor și aci a și murit.

Oameni și jerte.

Pentru plata învățătorului și repararea școlii vechi, la 1838 Teodor Farcaș sau Lupu, după cum e scris pe piatra funerară, a dăruit 400 fl. v. a. Partea cea nouă a școlii, constătătoare din 3 camere s'a zidit cu contribuția lui Basiliu Rațiu și Patriciu Barbu, biserica a dat 856 fl. v. a. În arhiva școlii se află o adresă, prin care I. M. Riureanu din București, trimite școlii, prin Asociațiunea din Sibiu, 15 cărți pentru copii.

La 1793 a venit din Mega ca refugiat, pe timpul războiului ruso-turc, familia Macedo-Română, Marinoviciu, sau cu adevăratul nume Marin. Au fost comercianți harnici, așa că în timp scurt au dat mult pentru clădirea bisericii.

Intreagă familia Marin și-a dat concursul activ pentru terminarea bisericii. Doamna Marin și copiii, gătiți în haine

de sărbătoare, duceau material pentru clădirea bisericii. — Iși făcea fală, că poate întinde mână de ajutor la ridicarea casei Domnului, observând obiceiurile Macedo-Române, urmate la astfel de ocaziuni. Sunt înmormântați în cimitirul bisericii și pe crucea lui Ioan este scris că e „ctitor și fondator al Bisericii.“

După actul de unire mai mulți oameni de bine au intervenit pentru deschiderea unei școlii medii care și-a luat începutul în anul 1919, în locul școlii maghiare, într'un local impropriu. Mai târziu școala medie a luat numirea de liceu, care cu anul școlar 1923—24 s'a complectat la 7 clase. A fost un rău lipsa de profesori și de edificiu corespunzător, care au impus sistarea claselor superioare, rămânând clasele inferioare, ca gimnaz. Le-am amintit acestea în mod fugar, amănuntele sunt adânc întipărite în inimile noastre, ar zice cronicarul Neculcea. I. S.

Reghinul de mult.

Oameni și fapte

Pentru folosul marelui public, care ia parte la serbările „Astrei“ în orașul nostru, dăm aci câteva puncte de îndrumare istorică, pe cât am putut afla după pierderea arhivelor dela Reghin prin focul dat orașului de Săcui în anul 1848.

Cele mai vechi urme istorice despre Reghinul-Săsesc se află la *Theiner* în „*Vetera monumenta*“ tom. I. pag. 559, dar și acolo numai atâta, că la anul 1332 era în Reghin parohie romano-catolică și paroh un „*Christianus*“.

Că fostau și Români, ori ba, în lipsa de date, nu putem ști.

Cea dintâi urmă a lor o aflăm pe timpul episcopului martir **Inocențiu Micu Clain** dela Blaj, când în conscripția lui la anul 1733 se amintesc și 20 familii românești fără biserică și preot.

În conscripția dela 1 Oct. 1750, publicată de Dr. Aug. Bunea în „*Transilvania*“—foaia „*Asociațiunii*“ — lipsește însă cu totul Reghinul săsesc, deși comunele din jur toate se înșiră, iar la Reghinul maghiar se dau 88 suflete române.

În conscripția din 1859, păstrată la protopopia unită din Reghin, acest oraș e înșirat cu 850 sufl. cifră, ce în anul 1924 se urcase deja la peste 1500 sufl. — împreună cu populația flotantă românească.

E de priceput dar, că pe la 1784, când a venit ca paroh protopop **Petru Maior**, unul din cei „*Trei Luceferi ai literaturii române*“, cum erau numiți: **Șincăi**, **Clain** și **P. Maior**, Reghinul săsesc navea preot local, ci P. Maior purta grija puținelor suflete ce vor fi fost aci, din Reghinul maghiar, unde rezida el.

La 1804 s'a redactat de cătră o comisie orășenească și conducătorii din Reghinul săsesc: nobil Theodor Bardoși, primcurator bis. și Mihail Munteanu un proces verbal — singurul act dinainte de 1848, care se află în arhiva parohiei unite și e în original unguresc cu sigil de ceară roșie în care act, numit convenție se stabilesc venitele, ce credincioșii le asigură preotului Maior. „**dacă el se va muta cu locuința la ei din Reghinul maghiar**“ — 1 fl. ven. de familia cu casă proprie și câte 5 susțare văduvele de plată în ziua de Rusale a fiecărui an; apoi o zi de lucru cu carul, ori cu plugul, cari au vite cu coarne, ori cai, iar ceilalți câte 2 zile cu palma, unde i-i va pune preotul; în fine „**Compania grecească comercială**“ se mai obligă a lucra porțiunea canonică parochială.

Din convenție mai apare, că **biserica unită** avea și un intravilan și casă, la care curatorul i-a adunat pe credincioși în fața comisiei.

Că se va mai fi mutat, ori nu P. Maior, lipsesc datele. Mai probabil, că nu, căci într'aceea, dorind credincioșii a-și zidi biserică, la îndemnul și stăruința lui P. Maior, ei au cumpărat dela un Sas scăpătat pe ascuns o curte și o casă, unde să zidească biserică și unde de fapt stă azi cu toate clădirile bisericești.

După cumpărare a aflat însă Consiliul orășenesc și s'a hotărît să-i împiedece, destinând acel loc **pentru rgajduri pe seama erarului.**

(Va urma.)

Teatrul National din Cluj.

Reprezentăția festivă aranjată de trupa artistică Z. Bârsan cu ocaziunea adunării generale a Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român în sala cea mare a hotelului Orășenesc din Reghin.

Sâmbătă la 29. August. 1925. Orele 9 seara

Năzdrăvăniile Divorțului

Comedie în 3 acte de A. Bisson.

Distribuția:

Henry Duval	—	Di. Neamțu Otorel
Bourganeuf	—	Di. I. Stănescu Papa
Corbillon	—	Di. Jonescu Ghibericon
Champeaux	—	Di. C. Simionescu
Un țaran	—	Di. D. Constantinescu
Diana	—	Dra Mirian
Gabriela	—	Dra Sylvia Jipescu Hodoș
Marieta	—	Dna Nunuța Hodoș
Victoria	—	Dna Atena Rally

Prețul locurilor: Loje Lei 500 Loc. I. Rândul I—IV. Lei 120. rândul V—VII. Lei 100. Loc. II. rândul VIII—X. 80. Rândul XI—XV. Lei 60. Loc. III. rândul XVI—XX; Lei 50. Balcon rândul I. Lei 80. Rândul II—III. Lei 60. Loc de stat Lei 20.

*

Duminecă la 30 August 1925. Orele 9. seara

Bal

ce se aranjează în sala mare a hotelului orășenesc din Reghin. Prețul de intrare: Lei 100 de persoană.

Loje: 500 Lei.

Bilete de familie: Până la trei persoane Lei 200

Până la cinci „ „ 300

PROGRAMUL

SERBĂRILOR ASOCIAȚIUNEI LA REGHIN

Vineri în 28 August 1925.

Primirea în gară la sosirea trenurilor: De către Brașov-Madefalău-Toplița la orele 9:47, 15 și 1.35. De către Feldioara Războieni-Târgu-Mureș la orele 4:36, 14:39, și 19:27.

Orele 18. Consfătuire cu domnii directori a despărțămintelor „Asociațiunei” în sala de ședințe a Primăriei.

Orele 20^{1/2}. Seara de cunoștință cu cină a la carte în grădina restaurantului „Truția.”

Sâmbătă în 29 August 1925.

Orele 8. Liturgie în cele 2 biserici românești

Orele 10. Părăstaș la cavoul Baronului Vasile Ladislau Popp de lângă biserica gr. cat. rom.

Orele 11. Ședința I-a. a Asociațiunei în sala cea mare a hotelului orășenesc.

Orele 13^{1/2} Banchet în grădina de iarnă a hotelului orășenesc. (Bilete la farmacia Mera.)

Orele 17. Conferințe în pavilionul din parcul „Regina Maria.”

Orele 21. Teatru dat de membrii teatrului național din Cluj sub conducerea d-lui Zaharie Bârsan. — Program special seara la cassă. (Bilete la farmacia Victor Mera și seara la cassă.)

Duminică în 30 August 1925.

Orele 8. liturgie în ambele biserici românești.

Orele 10. Ședința II-a a Asociațiunei în pavilionul din parcul „Regina Maria.”

Orele 15. Conduct etnografic (Dupa un program special, cu concursul muzicii militare a Regt. 82 Inf. (Tribuna oaspeților în fața judecătoriei de ocol.

Orele 17. Ședința festivă a secțiilor științifice-literare în pavilionul din parcul „Regina Maria.”

Orele 21. Bal în sala cea mare a hotelului orășenesc. (Bilete la farmacia Mera și seara la cassă.)

Luni în 31 August 1925.

În caz de timp favorabil excursiune la locul de vânătoare a M. Sale Regelui în munții Gurhiului. Plecarea dim. la orele 8 cu trenul industrial din gara Reghin, Participanții se vor anunța d-lui Victor Mera, farmacist, până în 30 August 1925. orele 12.

Comitetul serbărilor Asociațiunei Reghin

S'a deschis! ≡ S'a deschis!

TIPOGRAFIA
ARDELEANA

Tg.-Mureș Piața Regele Ferdinand No. 25

Execută estetic și efin
tot felul de imprimate.

Telefon 15! ≡ Telefon 15!

Cărți didactice de curs secundar și
primar, requisite școlare și de birou
se află la

LIBRĂRIA „ARDEALUL”

Tg.-Mureș Piața Regele Ferdinand No. 50.

Telefon 15.

Telefon 15.

Nicolae Oprean
Targu-Mures

Ține în deposit: Delicatese
(cașiuri, brânsături, unt presat,
conserve, ciocolotă și zahari-
cale) slănină, salam precum și
tot felul de alimente conservate
— En gros — En detail —

S u c u r s a l a:
REGHINUL-SĂSESC

Piața Regele Ferdinand No. 57.